

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5722/06
13.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Биљаном Шундерић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби АА, осуђеног лица, на издржавању казне затвора у КПЗ __, против решења Министарства правде Републике Србије, број 702-01-784/2006-18 од 22. септембра 2006. године, донетог у правној ствари промене места издржавања казне затвора, у нејавној седници већа одржаној дана 13. новембра 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба против првостепеног решења Министарства правде Републике Србије - Управа за извршење заводских санкција, број 702-00-492/2006-18 од 7. јула 2006. године, којим је одбијена његова молба за премештај из КПЗ у __ у Окружни затвор у Београду или у КПЗ у Београду - Падинској Скели. У образложењу оспореног решења се наводи да је тако одлучено, јер је установа у којој осуђени - овде тужилац - издржава казну адекватна врсти и тежини почињених кривичних дела и висини изречене казне, па не постоје оправдани разлози за његов премештај у другу установу.

У тужби против оспореног решења тужилац наводи да се по садржају првостепено и оспорено решење не разликују, јер су писана крајње формално. Истиче да нису ваљано оцењени његови породични разлози због којих је тражио промену места издржавања казне. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при оспореном решењу и предлаже да Суд одбије тужбу.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац извршио више кривичних дела за која је осуђен на казну затвора коју сада издржава, да је и претходно био осуђиван на затворске казне, да казну затвора издржава у затвореном делу затвора, да је поднео молбу за премештај из КПЗ у __ у Окружни затвор у Београду или у КПЗ у Београду - Падинској Скели из породичних разлога, као и да је решењем

првостепеног органа, број 702-00-492/2006-18 од 7. јула 2006. године, његова молба одбијена са образложењем да програм извршења казне треба да настави у заводу затвореног типа, у коме се налази, при чему заводи у које тражи премештај нису таквог типа.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду одредбе члана 116. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“, број 85/05), правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио тужиочеву жалбу против наведеног решења првостепеног органа, обзиром да је исто донето у поступку у коме нису повређена правила поступка која би била од утицаја на решавање ствари, да је чињенично стање правилно утврђено и да је правилно примењено материјално право.

Суд је пажљиво ценио тужиочеве наводе везане за породичне разлоге због којих тражи промену места издржавања казне затвора, али је нашао да не могу довести до другачијег решења ове правне ствари, с обзиром да је, у управном поступку, утврђено да Окружни затвор у Београду, односно КПЗ у Београду – Падинској Скели нису заводи затвореног типа у којима би тужилац могао да настави започети програм извршења казне.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на тужиочеву штету, Суд је, основном члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 13. новембра 2006. године, У. 5722/06

Записничар Председник већа - судија

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ